

Nr 380.

Av herr **Pettersson** i Dahl **m. fl.**, *angående beredande av garanti för vinstgivande ersättning av ett av svenska frukter och bär tillverkat svenskt vin.*

De stora svårigheter, varmed lantbruket brottas i närvarande tid, ha gjort att lantbrukarna sökt sig biinkomster och bland annat börjat intressera sig för trädgårdsodling, i många fall i stor skala. Särskilt är det fruktodlingen, som blivit populär under senare år. Fruktodlingen är nämligen en av de få grenar av lantushållningen, inom vilken överproduktion för närvarande icke äger rum. Ännu äro vi inte självförsörjande beträffande frukt, utan årligen importeras stora kvantiteter. Dessutom är fruktkonsumtionen i starkt stigande, vadan produktionen ytterligare kan ökas, utan att överproduktion inträder. Fruktodlingen har, från att tidigare ha intagit en ganska blygsam ställning, numera blivit en odlingsgren av verklig betydelse; dels ha ägare av äldre fruktodlingar mera allmänt infört rationella odlingsmetoder, varigenom skördarna väsentligt ökats, och dels ha — särskilt under de allra sista åren — ofantliga utvidgningar och nyplanteringar av fruktträd ägt rum.

Tack vare inom fruktodlingens område verkande organisationers under sista åren bedrivna propaganda har allmänhetens samt också affärsmännens intresse för svensk frukt stegrats i hittills oanad grad. Men detta ökade konsumtionsintresse för svensk frukt har också medfört skärpta fordringar på odlarna. Kravet på jämna skördar av hög kvalité har blivit större år från år.

Sistförflutna års fruktskörd var rekordartad, såväl kvantitativt som kvalitativt. Enligt gjorda beräkningar skulle skörden 1933 ha uppgått till 168 miljoner kg. äpplen, 38 miljoner kg. päron och 18 miljoner kg. plommon eller tillsammans 224 miljoner kg. Av skörden uppgives ha kommit i handeln 66 miljoner kg. äpplen, 20 miljoner kg. päron och 10 miljoner kg. plommon eller tillsammans 96 miljoner kg. Efter ett medelpris av omkring 20 öre för äpplen och päron samt 15 öre per kg. för plommon gör detta tillsammans omkring 20 miljoner kronor.

Av dessa kvantiteter exporterades under oktober och november månader något över 1 1/2 miljoner kg. äpplen för cirka 330,000 kronor, men samtidigt importerades månaderna augusti—november 2,384,000 kg. äpplen och päron till ett medelpris av minst 55 öre per kg. eller i runt tal 1,300,000 kronor,

sålades för cirka 1,000,000 kronor mer än exporten. Till jämförelse må nämnas att importen för samma tid och fruktslag året förut var 8,823,000 kg., representerande ett värde av omkring 4,500,000 kronor. Allt detta visar ju tydligt att själva fruktodlingen representerar stora värden samt att den svenska frukten riktigt skött bör kunna ersätta den mycket dyrare utländska. Vi få vidare framhålla att den utländska frukten till kvaliteten aldrig kan jämföras med den svenska kvalitetsfrukten, när den är skördad, sorterad, förpackad och salubjuden enligt pomologiska föreningens regler.

En svårighet gör sig emellertid här gällande, nämligen hur man skall finna användning och avsättning för de fränsorterade kvaliteterna. Villkoret för att få svensk frukt att riktigt slå igenom är nämligen att hålla den salubjudna frukten på en hög standard, men villkoret för detta i sin tur är också att fränsorterad frukt och andra sämre kvaliteter icke förstöra marknaden.

Dessa sämre kvaliteter jämte fallfrukt borde genom teknisk beredning göras nyttiga, såsom till vin, cider, fruktmos m. m. Kungl. Maj:t har i årets statsverksproposition under utgifter för kapitalökning ställt i utsikt möjlighet till anskaffning av kapital för dylika ändamål.

Här gör sig återigen en svårighet gällande, nämligen att säkra avsättningen för eventuellt tillverkat vin. Enligt vår uppfattning borde statsmakterna trygga avsättningen för detsamma till för producenterna antagbart pris. I de fall där priset av vin- och spritcentralen bestämmes till sådant läge, som ej kan accepteras, skall prisfrågan hänskjutas till en av Kungl. Maj:t tillsatt nämnd, oberoende av vin- och spritcentralen.

Vin- och spritcentralen bör åläggas inlösa vin frambragt av svenska frukter och bär till en viss bestämd kvalitet och mängd av de företag, vilka beviljats licens för tillverkning av dylikt vin. Till dess något särskilt organ blir inrättat torde lantbruksstyrelsen tills vidare vara det organ, som skulle ha att bevilja denna rätt för tillverkning samt också ha att bestämma kvaliteten på det vin, som finge tillverkas.

Beträffande villkoren för låns erhållande ur den föreslagna fonden måste räntan å dessa lån sättas så, att respektive företagare har någon förmån av att använda lånen. Den av lantbruksstyrelsen föreslagna räntan av 4,5 procent stämmer ju inte alls med det allmänna ränteläget. Räntan å dessa lån bör följa diskontot och under inga omständigheter gå över 4 procent.

Med stöd av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta om att av svenska frukter och bär tillverkat svenskt vin till viss bestämd kvalitet

och mängd må kunna garanteras avsättning till för produ-
centerna antagbart pris.

Stockholm den 23 januari 1934.

		<i>Anders Pettersson,</i> Dahl.
<i>Arvid De Geer.</i>	<i>Otto Wallén.</i>	<i>Albin Eriksson,</i> Toftered.
<i>Wilhelm Beck.</i>	<i>K. A. Westman.</i>	<i>Ejnar Jonsson,</i> Mörbylånga.
